

af Flertallet under Nr. 9 stillede. Derved finder Vurderingen Sted paa samme Tidspunkt og derved altsaa til samme Priser og under samme Vurdering, som Jorden skal takseres til efter Flertallets Bestemmelse i Ændringsforslag Nr. 2. Disse to Forhold hænger saa nøje sammen, at det forbaavser mig, at man fra Flertallets Side har fremsat dette ubillige Ændringsforslag.

Under Ændringsforslagene Nr. 7 og 8 har Mindretallet stillet Forslag om en anden Affattelse af 2det og 3die Stykke af § 3, som kan skaffe lempeligere Kaar for Besidderne uden i mindste Maade at skade det Formaal, der ellers fyldestgøres ved Loven. Flere af Majoratsbesidderne kunde ønske at stille anden Jord til Raadighed i Stedet for at formindske Arealet paa den Gaard, de selv driver. I det oprindelige Regeringslovforslag var der ogsaa en Bestemmelse, som gik i Retning af, at der kunde afgives anden Jord, som de havde eller kunde skaffe sig Raadighed over. Denne Bestemmelse er fraveget i Folketinget gennem en Ændring, idet man i Betænkningen har udtalt en Frygt for, at de vedkommende skulde købe Bondegaardsjord til Afgivelse i Stedet for Jord af Hovedgaardsjorden. Denne Folketingets Frygt kunde jo være begrundet og berettiget, men det Ændringsforslag, som det Mindretal, jeg tilhører, har stillet, gaar netop ud paa, at man ikke skal kunne købe Bondegaardsjord til Aflevering i Stedet for Hovedgaardsjorden, men at man kan købe Jord fra større Avlsgaarde og stille den til Raadighed. Frygten for, at denne Jord skulde være af en ringere Kvalitet, og at de, som skulde nyde godt af Udstykningen, paa den Maade skulde lide et Tab, er ganske ubegrundet, idet denne Ombytning af Jord skal godkendes af Lensnævne.

I Ændringsforslag under Nr. 8 foreslaas det i 3die Stykke efter første Punktum at indskyde en Bestemmelse om, at den Omstændighed, at et Stykke Jord er bortforpagtet paa det Tidspunkt, hvor Jorden skal stilles til Raadighed, ikke skal være til Hinder for, at denne udpeges, men at den ikke skal afleveres, før de løbende Brugskontrakter ophører. Hvis en saadan Bestemmelse ikke vedtages, vil adskillige Majoratsbesiddere komme i det Tilfælde enten med store Erstatningsomkostninger at skulle affinde sig med den Forpagter, som sidder inde med Brugen for en vis Aarrække, og som i god Tro har overtaget Ejendommen paa et

vist Aaremaal, eller at maatte tage Jord af sin egen Hovedgaard og derved beskære dens Areal og forulempe Driften. — Endvidere er der i Slutningen af vort Ændringsforslag en Bestemmelse, som siger, at „de udpegede Arealer kan, saalænge de ikke er afleverede, med Nævnets Samtykke ombyttes med anden lige saa god Jord fra andre større Avlsbrug.“

Jeg ser ikke, at de af os foreslaaede Ændringer i mindste Maade kan virke forringende eller skadeligt overfor det store Formaal, der tilsigtes ved Lovforslaget: at skaffe god og brugbar Jord til Udstykning til mindre Jordbrug. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Mindretallets Forslag til Tingets Velvillie.

Johansen: I Indledningen til den foreliggende Betænkning udtaler Flertallet, Venstre og de Radikale, at de har fundet det ønskeligt, „at Spørgsmaalet om Majoratsgodsernes Overgang til fri Ejendom nu finder sin Løsning“, og man føjer til, at man nærer fra Flertallets Side det Haab, at Majoratsbesidderne vil benytte den Lejlighed, som Lovforslaget vil give dem. Naar vi fra vor Side i dette Tilfælde ikke staa sammen med de to Partiers Repræsentanter i Udvalget, betyder det selvfølgelig ikke, at ikke ogsaa Socialdemokraterne ønsker, at det gamle Stridsspørgsmaal maa finde sin Løsning, kun kan vi ikke være med til at udtale, at Spørgsmaalet bør løses paa det Grundlag, der skabes ved det Lovforslag, som Flertallet her jo er stærkt nok til at vedtage. Det er altsaa kun af denne Grund, at vi ikke, hvad vi ellers saa udmærket godt kunde, kan staa sammen med Flertallet om det Haab, at en Løsning af denne Sag nu snart maa finde Sted.

Som ærede Medlemmer vil se af den foreliggende Betænkning, stiller Socialdemokraterne et selvstændigt Forslag under Nr. 22. Det er det samme Forslag, som under Sagens Behandling i det andet høje Ting blev stillet af vore Partifæller, der her genoptages, og da dette Forslag er begrundet saa udførligt baade i Folketingets Udvalgsbetænkning og under Forhandlingen i Folketingssalen, kan jeg for mit Vedkommende ved denne Lejlighed fatte mig ganske kort. Jeg skal nøjes med at gøre opmærksom paa, at Forslaget gaar ud paa, at de 30 Godser, hvortil Staten har Hjemfaldsret, inddrages, efterhaanden som de nuværende Besiddere dør, og at der desuden lægges en særlig Skat paa